

Hekeli Gábor: A történelmi mágnes 2011. március 21. hétfő 6:14

Orbán Viktor március 15-én ezzel a képzavarszerűséggel kezdte ünnepi beszédét, odavonzott hát minket is a képernyő elé a „Főmérnök.” Először szerényen párhuzamot vont: 1848-1956-1990-2010, mondta, bár ha jobban belegondolunk, akár meg is fordíthatta volna az évszámok sorrendjét, hogy a legjelentősebb, a tavalyi fülkerevolúció méltó helyére kerüljön.

„Húsz évig bolyongott a magyar társadalom, de tavaly végre lezártuk az átmeneti időszakot, leraktuk egy *végleges* rendszer alapjait”, ezzel el is intézve a rendszerváltozás napjainkig terjedő időszakának jellemzését. Ott már kicsit megbicsaklott a figyelmünk, amikor a zavaros gondolatok kifejezést használta, de rögtön rájöttem, mire utalt: Soros EU-elnyökként kétszer is kitért arra, hogy nem fogjuk a brüsszeli szabásmintát követni, nem hagyjuk, hogy nekünk Brüsszelből diktáljanak. Gondolom, ez így rendben van, bár itt valamiért a nem szokás a saját fészünkbe tojni szólásmondás is az eszembe jutott, hamar.

Az Európai Unió lealázása, valamint a nyugdíjpénztárak tőzsdecápázása után következett a jövő leírása, ami egyszerűen beláthatatlan távlatokat nyit meg tehetséges nemzetünk számára, a beszédnek ezen csúcspontján **Eörsi István** verse jutott eszembe: ”Szép a szocializmus de a kommunizmus maga a szépség, Lenin szerint aranyból lesznek az utcai vécék.Akkor szeretnék élni, a kommunizmus korában. Egy órával se később és egy perccel se korábban.”

A szomszéd ember ekkor rakta ki a hangszóróit az ablakba, beindult az egész utcát elárasztó zene, ő maga pedig elindult a sarki bádobüfébe, megnézni a távlatokat.